Nr 519

av herr Andersson i Södertälje m. fl.
om en interregional trafikplanering, m. m.

Sedan riksdagen 1963 antog nya riktlinjer för den statliga trafikpolitiken har ett omfattande reformarbete utvecklats i syfte att nå det mål för trafikpolitiken som fastställdes av riksdagen, nämligen att skapa en tillfredsställande trafikförsörjning för landets olika delar.

En av de mera påtagliga bristerna inom trafiksektorn har varit avsaknaden av en mera övergripande planering i syfte att samordna resurserna inom olika trafikgrenar. Inte minst med hänsyn till den kollektiva persontrafiken är det angeläget att komma fram till en längre driven statlig och kommunal trafikplanering. I syfte att nå en sådan övergripande planering tillsatte regeringen i slutet av år 1970 en särskild arbetsgrupp inom kommunikationsdepartementet. Utredningsarbetet avsågs efter en modell- och försöksplanering inom ett par län resultera i mera definitiva riktlinjer för en hela landet omfattande regional trafikplanering.

I oktober månad 1971 uppdrog regeringen åt samtliga länsstyrelser att upprätta regionala trafikplaner. Under den tid planeringsarbetet pågår kommer regeringen att vara restriktiv i fråga om nedläggning av järnvägslinjer.

Det övergripande planeringsarbete, som sålunda startats, finns det anledning att hälsa med tillfredsställelse.

Även om avsikten är att, när länstrafikplanerna föreligger, samordna dessa till en riksplan för trafikutvecklingen, finns det anledning att redan under pågående planarbete samordna vissa länsstyrelsers trafikplanering.

I vissa regioner är det nödvändigt att upprätta interregionala trafikplaner, eftersom ett planarbete endast inom respektive län inte är tillräckligt övergripande från näringsgeografiska synpunkter.

Detta gäller framför allt Mälardalen, som omfattar fyra län, nämligen Stockholms, Uppsala, Västmanlands och Södermanlands län, samt i första hand kommunerna Stockholm, Enköping, Västerås, Köping, Eskilstuna, Strängnäs samt Södertälje.

I den nu pågående behandlingen av förslaget till regionplan för Stockholmstrakten betonas alltmer nödvändigheten av en utveckling i enlighet med ett flerkärnigt mönster. Detta innebär bland annat en strävan att stimulera utvecklingen inom hela Mälardalsområdet.

För att få en sådan flerkärnighet måste kommunikationerna mellan tätorterna runt Mälaren utvecklas ytterligare. En sådan utveckling förutsätter emellertid, som ovan påpekats, en samordning av de olika länsstyrelsernas trafikplanering. Lämpligt är att regeringen uppdrar åt berörda län att tillsätta en gemensam arbetsgrupp med uppgift att upprätta en trafikplan för Mälardalen.

Med hänvisning till det anförda hemställer undertecknade

att riksdagen ger Kungl. Maj:t i uppdrag

1. att för särskilda regioner starta en interregional trafikplanering,
2. att låta upprätta en trafikplan för Mälardalen.

Stockholm den 25 januari 1972

LENNART ANDERSSON (s)
i Södertälje

BENGT GUSTAVSSON (s)
i Eskilstuna

LARS GUSTAFSSON (s)
i Barkarby

NILS HJORTH (s)

ROLAND SUNDGREN (s)